

Un any de la Dana

Aquesta setmana ha fet un any d'aquell 29 d'octubre de 2024. Una data marcada per sempre en la memòria de la Comunitat Valenciana, quan vam viure un episodi meteorològic excepcional: la DANA que va posar a prova moltes poblacions i va deixar un rastre de destrucció i dolor. Vila-real, afortunadament, no va patir danys directes, però, com qualsevol poble valencià, va sentir aquella ferida com a pròpia i ho va viure amb una consciència plena: davant les adversitats, el que més importa és la solidaritat, la cooperació i la capacitat de sumar esforços per ajudar els qui més ho necessiten.

Aquells dies van posar en valor la millor cara de la nostra ciutat amb cor de poble. Veïns i veïnes, associacions, empreses i entitats locals es van mobilitzar sense esperar reconeixements ni titulars. Es van organitzar recollides d'aliments, de material escolar i vestuari, i també iniciatives de suport emocional per als afectats. La ciutadania vila-realenca va demostrar que, quan cal, sap posar el bé comú per davant d'interessos partidistes o particulars. Vila-real es va mostrar com una comunitat solidària, capaç d'unir-se sense divisions ni confrontacions, al contrari del que massa vegades hem vist en altres àmbits de la política autonòmica.

És trist recordar que, en aquells moments, alguns responsables polítics, com el senyor Mazón al capdavant de la Generalitat, van semblar més preocupats pels titulars i la confrontació que per articular una resposta efectiva i coordinada. Això mateix es repeteix massa sovint en determinats municipis dirigits per la dreta i l'extrema dreta, on la gestió del bé comú sembla dependre més de l'interès partidista que no pas de l'atenció real a la ciutadania. Vila-real, en canvi, va demostrar que és possible liderar amb responsabilitat, empatia i pragmatisme.

Per reconèixer aquest gest col·lectiu i homenatjar les víctimes de la DANA, l'Ajuntament amb unanimitat ha acordat la creació d'un mural commemoratiu amb l'obra de l'artista vila-realenc Carlos Chiva, que reflectirà l'esperit de solidaritat i esperança que va sorgir entre la ciutadania durant aquells dies difícils. El mural s'ubicarà al carrer València, a l'entorn del jardí de l'Arbre del Desmai, com a símbol de trobada, memòria i gratitud col·lectiva.

No es tracta només de recordar el dolor, sinó també de celebrar la generositat, la implicació i la fortalesa. Aquest aniversari ens recorda, una vegada més, que la nostra força com a comunitat no rau només en la capacitat de gestionar emergències, sinó en la manera com som capaços de cuidar-nos i ajudar-nos. Vila-real ha demostrat que pot ser un exemple de lideratge cívic, de coordinació efectiva i de compromís amb els valors de solidaritat, diàleg i cooperació.

Una unió de forces davant l'adversitat que també vam veure des de la política, amb l'aprovació unànime d'una declaració institucional de condol i suport per les víctimes. A més, l'acord per a articular ajudes econòmiques per als damnificats també ha sigut total entre els grups polítics i, en la mesura de les nostres possibilitats, habilitarem la fórmula per a fer-les efectives. Una vegada més, hem demostrat que, junts i juntes, Vila-real avança en solidaritat; una paraula que forma part de l'ADN dels vila-realencs i les vila-realenques.

Aquest és l'esperit de Vila-real: gent que no es queda a mirar, que actua, que s'implica. Gent que sap que, quan un veí o un poble valencià pateix, nosaltres també patim. I és això el que ens fa grans.

Per això, resulta decebedor comprovar com, un any després, el senyor Mazón continua immers en el desgovern i la paràlisi, sense oferir respostes clares ni recursos suficients a moltes de les poblacions que encara pateixen les conseqüències d'aquella DANA. El PP és expert a exigir quan està a l'oposició, però quan governa és incapaç de complir la paraula donada, ni tan sols quan es tracta d'ajudar els més vulnerables. El Model Vila-real és una altra manera de fer política; amb humilitat però també amb determinació i ho demostra des de la proximitat, la col·laboració i la solidaritat.

Aquest mural que inaugurarem serà el símbol d'eixe esperit. Recordarà les víctimes, sí, però sobretot recordarà el que vam ser capaços d'aconseguir junts. Ens recordarà que, davant la tempesta, Vila-real sempre respon amb humanitat i esperança.

La solidaritat és, i continuarà sent, la nostra brúixola. Amb ella seguirem avançant per construir una ciutat més forta, més inclusiva i més cohesionada. La nova Vila-real del Segle XXI vol ser una ciutat amb cor de poble que mire al futur amb esperança, conscient de que la unió ens fa més forts i que no oblide mai que com deia San Agustín, "El amor une, el ego separa".